

Udgifterne, nemlig Kommissionsmedlemmernes Honorarer, kunde det jo ikke nytte at anstille, idet man saa skulde have Kendskab til, hvormange Sager Kommissionerne havde haft til Behandling, og hvorledes disse Sager var bleven afgjort, og Oplysning herom har Komparenten ikke set. Herved maa det yderligere tages i Betragtning, at ikke afgjorte Sager overførtes fra Finansaar til Finansaar, og at Gebyrer i Sager, hvor Patentkommissionen underkendtes, skulde tilbagebetales til Ansøgeren.

Komparenten bemærker, at disse Regnskaber vedrørende Honorarerne til Overpatentkommissionens Medlemmer og de dermed forbundne ringe Kontorholdsomkostninger ifølge Princippet jo skulde være saa ligetil, at man ikke kunde tænke sig Uregelmæssigheder paa dette Omraade, og Komparenten tillagde derfor ikke den Omstændighed, at Arendrup som Sekretær ved disse Overpatentkommissioner faktisk paa en Maade skulde aflægge Regnskab til sig selv i hans Egenskab af Chef for 3. Kontor, hvorunder Overpatentkommissionerne sagligt henhørte, nogen Betydning, og Komparenten har aldrig nærmere overvejet eller konfereret med nogen om, hvorvidt disse Kommissioners Formand eller andre gennemgik Honorarregnskaberne og anstillede Sammenligninger mellem de Beløb, der ifølge Ministeriets Anvisningsbog eller ved Checks hævedes til Brug for Honorarer og Kontorudgifter, og de Beløb, der virkelig medgik til disse Formaal, og Komparenten hævder paa Forehold, at han maatte være berettiget til at gaa ud fra, at de hævede Beløb var forbrugt efter deres virkelige Formaal.

Komparenten har egentlig tænkt sig, at Arendrup hævede de Beløb, han skulde bruge til Honorarer, forud for hvert Møde.

Komparenten, der er gjort bekendt med de øvrige foreliggende Forklaringer, finder intet yderligere at bemærke, udover at han gik ud fra, at ogsaa Overpatentkommissionens Regnskaber sammen med Patentdirektoratets øvrige Regnskaber revideredes, oprindeligt af Revisionsdepartementet og senere af Hovedrevisoratet, i hvilken Henseende han henviser til, at Indtægterne indgaar paa en fælles Post paa Statsregnskabet, og Komparenten bemærker til Hovedrevisor Jørgensens Forklaring pag. 27*), at Komparenten gik ud fra, at Revisionen ikke beroede paa, hvad Hovedrevisoratet fik tilstillet.

Departementschef Dalhoff . . . . . formener ikke, at der for Tiden indtil April 1926 har kunnet med Føje stilles noget Krav eller Forventning til 1. Kontor om, at dette vilde paase, at der for Overpatentkommissionens Vedkommende fra Arendrup afleveredes noget specificeret Regnskab, idet saadant jo kun kunde omfatte, hvad der var udgivet i Diæter til Kommissionens Medlemmer og til Sekretæren samt til Papirudgifter og lignende, og derfor vilde være af saa summarisk Karakter, at dets Betydning kun vilde være ringe. Fra 1926 bortfalder jo 1. Kontors Medvirken paa dette Omraade fuldstændig, idet ogsaa Regnskabsvæsnet henlagdes under 3. Kontor.

Komparenten er enig med forrige Komparent (Busck-Nielsen) i dennes Udtalelser med Hensyn til Revisionsdepartementet, og i Tiden fra 1. Januar 1927, da Hovedrevisoraterne traadte i Funktion, gælder det samme disse.

Komparenten er stedse gaaet ud fra som en given Ting, skønt han ikke i Enkeltheder har været inde i Revisionens Forretningsgang, at de

*) Se Sp. 4917.